ॐ

SRI GURUBHYO NAMAHA

SRI KANCHI KAMAKOTI PEETAM - KANCHEEPURAM

VOICE OF KANCHI MUTT

Vol. 18. No. 3 *June-2011* *(For Private Circulation Only)*

A Newsletter Highlighting The Activities of the Kanchi Mutt

सर्वे भवन्तु सुखिनः सर्वे सन्तु निरामयाः।
सर्वे भद्राणि पश्यन्तु मा कश्चित् दुःखभाक् भवेत्।।

May all be happy, May all be healthy, May all see good things, may not even a single person be sorrowful.

''जननि जन्मभूमिश्च स्वर्गादपि गरीयसि''

One's Mother and one's place of birth (*janmabhūmi*) is greater than the heavens according to the great ideals of Sanātana Dharma.

ENJOY THE BENEFITS - JOIN ADI SANKARA ADVAITA RESEARCH CENTRE TODAY

Life Membership: Rs. 5,000/-

- *Get *Voice of Kanchi Mutt* - FREE
- *Get *The Voice of Sankara* - FREE
- *Attend seminars, symposia, lectures, etc.- FREE
- *Receive all the publications of the Centre - FREE

Life Subscription: Rs. 1,500/-

- *Get *Voice of Kanchi Mutt* - FREE
- *Get *The Voice of Sankara* - FREE
- *Attend seminars, symposia, lectures, etc.- FREE

Annual Subscription: Rs. 300/-

- *Get *Voice of Kanchi Mutt* - FREE for one year
- *Get *The Voice of Sankara* - FREE for one year
- *Attend seminars, symposia, lectures, etc.- FREE for one year

Cheque/DD drawn on ADI SANKARA ADVAITA RESEARCH CENTRE can be mailed (along with your full name, complete address, phone No. and e-mail id.) to: The Administrative Officer, Adi Sankara Advaita Research Centre, Room No. 7, Second Floor, ''Sankaralayam'', New No. 66, Mayor V.R. Ramanathan Salai, Chetpet, Chennai - 600 031. Ph.: 2836 6962 / Cell: 98407 66538. E-mail: advaitarc@gmail.com. This ''VOKM'' issue is brought to you by a donation from the family of Late Shri. Maruthi Rao Vilaker, MH.

வேத ரக்ஷண திட்டங்கள்

வேத பாஷ்யம் படிக்க வருகிறபோதே, ஒருத்தனுக்கு உத்தியோகத்துக்குப் போகிற வயசு வந்துவிடுகிறது. அவனை அப்படிப் போகாமல் இதற்குத் திருப்பி விடவேண்டுமானால், படிக்கிற போதே ஸ்டைபென்ட் மாதிரிக் கொடுத்தால்தான் முடியும் என்று நினைத்தோம். அதனால் ஏழு வருஷங்களில் பதின்மூன்று பரீக்ஷைகள் நடத்தி, ஒவ்வொன்றிலும் பாஸ் பண்ணினவுடன், முதல் வகுப்பானால் மாஸத்துக்கு *60* ரூபாய், இரண்டாவது வகுப்பானால் *40* ரூபாய், மூன்றாவது வகுப்பானால் *30* ரூபாய் என்று சந்மானம் செய்கிறோம். தவிர, இரண்டாவது பரீக்ஷை கொடுத்தவன் மூன்றாவது பரீக்ஷைக்குப் போகிற வரைக்கும் அவனுக்கு உபயோகமாயிருப்பதற்காக *100* ரூபாயும், இப்படியே மூன்றாவது பரீக்ஷை கொடுத்தவனுக்கு *200* ரூபாயும், அதற்கு மேலான பரீக்ஷைகள் கொடுக்கிறவர்களுக்கு *250* ரூபாயும் விசேஷ சந்மானமாகத் தரப்படுகிறது. ஒரு வித்யார்த்தி இரண்டு தரம் ஃபெயிலானாலுங்கூட இந்த சந்மானம் கொடுக்கப்படுகிறது. எப்படியாவது அவர்கள் இந்தப்படிப்பை விட்டுவிடாமல் தொடரப் பண்ண வேண்டும் என்பதே எனக்கு விசாரமாக இருப்பதால், இப்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது பிரதி வருஷமும் வேத பாஷ்ய வித்யார்த்தி ஒருவனுக்கு சுமார் *600* ரூபாய் கிடைக்கப் பண்ண வேண்டுமென்பது திட்டம்.

இப்படியெல்லாம் சுமார் இருபது வருஷம் படித்து முடிக்கிறவனை, அப்படியே கடைசி வருஷ சம்பாவணையோடு மட்டும் நடுத்தெருவில் விட்டு விடக்கூடாது! அவனுடைய வேதவித்யை அவனுக்கு எந்நாளும் கால் வயிற்றுக்கஞ்சிக்கு வழி பண்ணுமாறு செய்யவேண்டும் என்று தோன்றிற்று. இதற்கு மூலதனமாக முழுப்படிப்பையும் முடித்து விட்டுப் போகிறவனுக்கு முதல் வகுப்பில் தேறியிருந்தால் *7000* ரூபாயும், இரண்டாம் வகுப்பானால் *5000* ரூபாயும், மூன்றாம் வகுப்பானால் *3000* ரூபாயும் கொடுக்கிறோம்.

முதல் வகுப்பில் தேறியவனுக்கு ''பாஷ்யரத்னா'' என்றும், இரண்டாவதில் தேறியவனுக்கு ''பாஷ்ய மணி'' என்றும், மூன்றாவதில் தேறியவனுக்கு ''பாஷ்யக்ஞ'' என்றும் பட்டம் கொடுக்கிறோம்.

இவை தவிர பாரம்பரிய நியமாத்யயனத் திட்டம் என்றும் ஒன்று வைத்திருக்கிறோம். அது என்னவென்றால், குருகுலம்வாஸம் என்பது சில தலைமுறைகளுக்கு முன்னேயே குருவைத் தேடிப்போய் அவரோடு வாஸம் பண்ணாமல் தன் தகப்பனாரிடமிருந்தே படிக்கிற முறையாக ஆகி இருக்கிறது. இப்படி அநேக குடும்பங்களில் தகப்பனார்-பிள்ளை என்பதே குரு-சிஷ்யக் கிரமமாக அமைந்து சில தலைமுறைகளாக வேத வித்யை இவ்விதத்தில் தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது. தற்போதும் அபூர்வமாக இப்படி வீட்டிலேயே பிதா-புத்ரன் என்று படித்து வருகிறவர்களை உத்ஸாகப்படுத்தி விருத்தி செய்யவேண்டும்; நல்ல வேத சாஸ்திர ஞானம் உள்ள ஒரு பிராம்மணர், தன் பிள்ளைக்கும் அதைக் கற்றுக்கொடுக்கும்படியாக ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே நியமாத்யயனத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இதன் கீழ் ஒவ்வொரு வித்யார்த்தியும் திட்டத்தில் சேர்கிறபோதே, அவன் பேரில் *12,500* ரூபாய் மூலதனம் போட்டுவிடுகிறோம். அதன் வட்டியிலிருந்து மாஸம் *40* ரூபாய் ஸ்டைபென்டும் படிப்பைப் பூர்த்தி பண்ணுகிறபோது ''லம்ப்''பாக *9000* ரூபாயும் கொடுக்கிறோம். அதோடுகூட, முதலில் இவன் பேரில் போட்ட *12500* ரூபாய் மூலதனத்தில் வட்டியிலும் *80%* இவனுக்கு ஆயுஸ் உள்ள வரையில் கிடைத்து வரும்.

வேத பாஷ்யம்

அர்த்தம் தெரியாமலே வேதத்தை அத்யயனம் பண்ணி அந்த சப்தத்தை ரக்ஷித்து வந்தாலும் போதும், மந்திர சக்தி வாய்ந்த அந்த சப்தமே க்ஷேமத்தைக் கொடுத்து விடும்; அர்த்தம் தெரியாமலும், ஒரு நம்பிக்கையின் பேரில் வேதாத்யயனம் பண்ணுவதுதான் வீர்யவத்தரம்—என்றெல்லாம் நடுநடுவே சொல்லியிருக்கிறேன். அதனால் அது தான் என், பூர்ணமான அபிப்ராயம் என்று அர்த்தமில்லை! வேதத்துக்கு அர்த்தம் தெரிந்து கொள்வதென்றால் அதற்கு ஏகப்பட்ட காலம் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அத்யயனத்துக்கு அப்புறமும் இத்தனை வருஷம் ஒருவனைப் பாடசாலையில் கட்டிப்போடுவது என்றால் சிரமம்தான். அதனால்தான் அர்த்தம் தெரிந்து கொண்டுதான் வேதாத்யயனத்தை ரக்ஷிக்க வேண்டும் என்றால் ரொம்பப் பெரிசாக எதிர்பார்த்து அடியோடு ஒன்றுமே நடக்காமல் போய்விடப் போகிறார்களே என்று நினைத்து பாதி ஸீரியஸாகவும், பாதி விளையாட்டாகவும், ''அர்த்தமே வேண்டாம்; (வேத) சப்தமே போதும்'' என்று சொல்லி வந்தேன்.

வாஸ்தவத்தில், சப்தத்தை மட்டும் ரக்ஷித்துத் தருகிறவர்களாவது நிறைய இருக்கவேண்டும்; அதோடுகூட வேதமந்திரங்களுக்கு அர்த்தத்தையும் தெரிந்து கொண்ட சிலராவது இருக்கும்படியாகவும் பண்ணத்தான் வேண்டும். இதனால்தான் வேதபாஷ்யத்தில் ரொம்பவும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

வேதத்துக்கு விசேஷமான அர்த்த கௌரவம் இருப்பதால் தான் அநேக மஹான்கள் அவற்றுக்கு பாஷ்யம் என்கிற பேரில் விரிவாக அர்த்தம் (உரை) எழுதியிருக்கிறார்கள். அவை வீணாகப் போகவிடலாமா?

நாம் நம் அகங்களில் விவாஹம் முதலான பல காரியங்கள், சிராத்தம் முதலான பித்ருகாரியங்கள், இன்னும் சில ஹோமங்கள், ஆவணியவிட்டம் (உபாகர்மம்) முதலான வைதிக காரியங்கள் என்று பலவற்றைப் பண்ணுகிறோம். இவற்றின்போது வாத்தியார் சொல்லிக்கொடுக்கிற மாதிரி அநேக வேத மந்திரங்களைச் சொல்கிறோம். அடியோடு இந்தக் கர்மாக்களை விட்டுவிடுகிற துர்பாக்கிய ஸ்திதி ஈச்வரானுக்ரஹத்தில் இதுவரை ஏற்படவில்லை. ஆனாலும் முன்னைக்கு இப்போது தினந்தினமும் கர்மாக்கள் க்ஷீணித்துக்கொண்டுதான் வருகின்றன. இதற்கு ஒரு முக்கியமான காரணம், சொல்கிற மந்திரங்களுக்கு அர்த்தம் தெரியாததுதான். அர்த்தம் தெரியாமலே, வாத்தியார் சொன்னதை ஒப்பிக்கிறது என்றால் இந்தக் காலத்தில் படிப்பாளிக்காக இருக்கப்பட்ட நாகரிகக்காறற்களுக்கு அதிலே ஈடுபாடு இருப்பதில்லை. அர்த்தம் தெரியாவிட்டாலும், சிரேயஸ் என்று நம்பிக்கையோடு சொல்கிற சிரத்தையை இந்தக் காலத்தில் எதிர்பார்க்க முடியாது. வாஸ்தவத்திலும், ஒவ்வொரு சடங்குக்கும் வெவ்வேறு மந்திரம் இருப்பதாலேயே அதற்கும் பொருத்தமான அர்த்தத்தோடுதான் அவை இருக்கின்றன என்று ஆகிறது.

.....(தொடரும்)

நாராயண ஸ்ம்ருதி :

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ சங்கர ஜயேந்திர ஸரஸ்வதி சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய ஆசிச்செய்தி

வ்யாஸ பூஜை

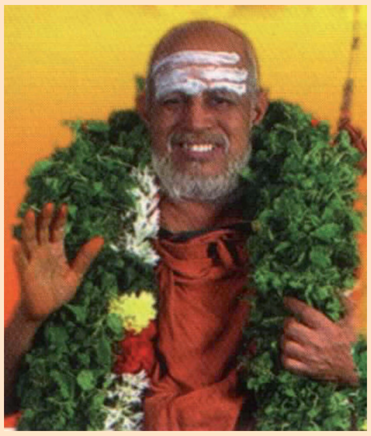

வ்யாஸ பூஜை என்பது சன்னியாசிகள் கடைபிடிக்க வேண்டிய விஷயம். சாதுர்மாஸ்யத்தில் ஆஷாட ஏகாதசியிலிருந்து கார்த்திகை உத்தான த்வாதசி வரையில் கடைபிடிக்க வேண்டிய விஷயம். சாதுர்மாஸ்ய காலத்தில் காலையில் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு மடி வஸ்திரம் அணிந்து கொண்டு ஸந்தியாவந்தன கர்மாக்களை முடித்துவிட்டு வேதாந்த விசாரம் அல்லது புராண ப்ரவசனம், பஜனை முதலியவைகளில் ஈடுபட வேண்டும். முதல் மாதத்தில் பால் சாப்பிடக்கூடாது. இரண்டாவது மாதத்தில் தயிர் சாப்பிடக்கூடாது. மூன்றாவது மாதத்தில் பருப்புகள் சாப்பிடக்கூடாது. நாலாவது மாதத்தில் காய்கறிகள் சாப்பிடக் கூடாது. உத்தான த்வாதசியன்று நெல்லி மரத்தடி நிழலில் க்ருஷ்ண பகவானை பூஜை செய்து நைவேத்யம் செய்வது அந்த நிழலடியில் வ்ரதத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். அன்று எல்லாவற்றையும் உபயோகப்படுத்தலாம்.

வ்யாஸ பூஜை என்பது க்ருஷ்ணபரமாத்மாவை மத்தியில் வைத்து நாலு பக்கத்திலும் க்ருஷ்ணாம்சமான சொரூபத்தை வைத்து பூஜை செய்ய வேண்டும். க்ருஷ்ண பரமாத்மாவைச் சுற்றி நாலு பக்கத்திலும் ஐந்து ஐந்து பேரை வைக்கவேண்டும். வேத வ்யாஸரை மத்தியில் வைக்க வேண்டும். சுமந்து, ஜைமினி, பைலர், வைசம்பாயனர் - மற்றொரு பகுதியில் சனகர், சனந்தனர், சனாதனர், சரத்குமாரர் ஆகிய இந்த ஐந்து பேர். மற்றொரு பக்கத்தில் திரவிடாச்சாரியார், கௌடபாதாச்சாரியார், கோவிந்தபாதாச்சாரியார், சுஷேபக ஆசார்யர். மற்றொரு பக்கத்தில் குரு, பரம குரு, பரமேஷ்டி குரு. ப்ரம்ம வித்யா ஸம்பிரதாய ஆசார்யர், அஷ்டதிக் பாலகர்கள். ஒரு பகுதியில் ப்ரம்மா, ஒரு பகுதியில் ஆதிசேஷன், க்ருஷ்ணர் ஒரு பக்கத்தில் சாலிக்ராமம் இப்படியாக அனேகருக்கும் பூஜை செய்வதே வ்யாஸ பூஜை. ஒரு பெரிய பீடத்தில் புது வஸ்திரத்தை வைத்து அதில் அக்ஷதைகளை பரப்பி அதன் மேல் எலுமிச்சம் பழத்தை ஒவ்வொரு வடிவத்திற்கும் வைத்து ஷோடசோபசார பூஜை செய்வதுதான் வ்யாஸ பூஜை.

கடைசியாக சொல்ல வேண்டிய ச்லோகங்கள்

ப்ராயேண ப்ராவ்ருஷி ப்ராணிஸங்குலம் வர்த்ம த்ருச்யதே.
அதஸ்தேஷாமஹிம்ஸார்த்தம் பக்ஷா வை ஸ்ருதிசோதநாத் |
ஸ்தாஸ்யாமஸ்சதுரோ மாஸான் அத்ரைவாஸதி பாதகே ||

என்று வ்யாஸ பூஜை செய்பவர்கள் சொல்லவேண்டும்

நிவஸந்து ஸுகேநாத்ர கமிஷ்யாமः க்ருதார்த்ததாம் |
யதா சக்தி சகூச்ருஷாம் கரிஷ்யாமோ வ்யம் முதா ||

என்று அவ்வூர் க்ருஹஸ்தர்கள் சொல்லவேண்டும். இதுதான் வ்யாஸ பூஜையின் விசேஷம்.

நாராயணஸ்ம்ருதி :

OUR SAGE SPEAKS

If you perform your duties as prescribed in the Śāstras, as an offering to God, without attachment victory will be yours. Let Śāstra be the guide that determines what ought to be done and what not to be done.

THE ACHARYAS OF ŚRĪ KĀÑCHĪ KĀMAKOṬĪ PĪṬAM

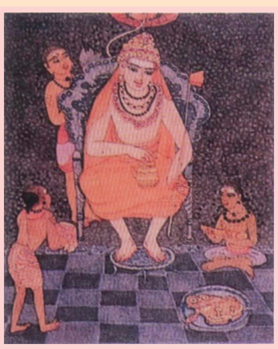

SRI CHANDRASEKHARENDRA SARASVATI - I - (172-235) A.D., TWELFTH PONTIFF

He was a native of a village near river Palar, and was the son of Vatsa Bhatta. He entrusted the affairs of the Mutt in the hands of one of his sisyas, and engaged himself in a special type of Yoga. After 63 years he disappeared in to a cave in Seshachala.

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீ சங்கர விஜயேந்திர ஸரஸ்வதி சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய ஆசிச்செய்தி

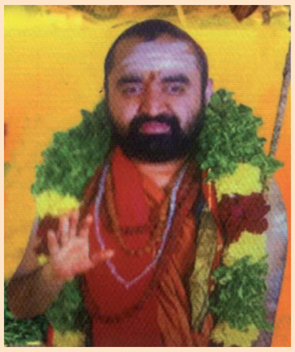

நமது தர்மம் ஸனாதன தர்மம். இது வைதீக தர்மம். ''ஜந்துனாம் நர ஜன்மம் துர்லபம்''. என்று ஒரு வழக்கு உள்ளது. மனிதனாக பிறக்கும்போது நாம் பெற்ற ஒரு அதிர்ஷ்டம். மனிதனுக்கும் மிருகங்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் விவேக சக்தி ஒன்றே. விவேகம் என்றால் இது நல்லது, இது கெட்டது என பகுத்துப்பார்ப்பதே. மனிதனுக்கும் விவேகம் வேண்டும். அதனை வளர்ப்பது வித்யை. இது இரண்டு வகை. ஒன்று பௌதிகம். மற்றது அத்யாத்மகம். எதனை எப்படி செய்வது என்பது பௌதிக வித்யை. மனதிற்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களைப் போக்குவது அத்யாத்ம வித்யை. இதனை நமக்குக்காட்டுவது மதம். மனதிற்கு மதம் அவசியம். கஷ்டமில்லாமல் இருப்பதற்கு புத்தி தேவை. தயையுடன் கூடிய மனம் இருப்பதற்கு ஆரோக்யமான சரீரம் தேவை. இவையாவும் சேர்ந்திருக்க வேண்டுமெனில் மதம் தேவை.

எத்தனையோ மதங்கள் இருந்தும் உற்பத்திக் காலம் தொட்டு வருவது நமது ஸனாதன தர்மம். நமது தேசம் போகபூமி, சாத்வீக பூமி, பரோபகாரம் செய்த பூமி, ஞானபூமி, பூமியினை பூமியாகப் பார்க்காமல் பூமா தேவியாகப் பார்க்கிறோம். நாம் செய்யும் தீமைகளை பொறுத்துக்கொள்ள பூமியினைப் பிரார்த்திக்கிறோம். ஸப்தகிரி ஒரு யக்ஞபூமி, காஞ்சிபுரத்திற்கும் திருப்பதிக்கும் சம்பந்தம் உண்டு, துண்டீர மண்டலம் என்று அங்க, வங்க, கலிங்க, ஸௌராஷ்டிர போன்ற ஒரு நாடு, அதன் வடக்கு எல்லை ஸ்வாமி புஷ்கரணி தீர்த்தம்.

தர்மத்தைப் பின்பற்றினால் நல்லமனமும் புத்தியும் தேக ஆரோக்யமும் கிட்டும். சாத்வீகமான சிந்தனையும், பக்தியும் தேவை. கௌரவம் என்று உண்டு. ஏதோ உடையினில் தான் கௌரவம் எனக்கொள்ளக்கூடாது. நமது பலமே ஆத்ம பலம் தான். ஆயுத பலம் அல்ல. வார்த்தையில், சிந்தனையில், செயலில் கௌரவமா நடைமுறை தேவை.

பால் பிரன்டன் (Paul Brunton) என்ற வெளிநாட்டுக்காரர் பரமாச்சார்யர்களை வந்து சந்தித்தார். ஆயுதங்கள் அதிகமாக இருப்பதால் தான் யுத்தம் என அவர் சொன்னதற்கு ஆயுதம் தான் யுத்தத்திற்கு காரணம் அல்ல. மன சுத்தி இல்லாதது தான் காரணம் என்று பெரியவர்கள் சொன்னார்கள். **மனமேவ மனுஷ்யாணாம் காரணம் பத்த ஹேதவே**. பயம் தேவை இல்லை. சந்தேகம் அவசியம் இல்லை. கர்வம் கூடாது. விஸ்வாசம் ஒன்றுதான் தேவை. துஷ்ட சக வாசம் இல்லாமல் முன்னோர்கள் சதாசாரத்துடன் இருந்ததால் யாவும் நன்றாக இருந்தது. சத்யம், தயை, கருணை, ஆடம்பரமின்மை, ஆகிய யாவும் உள்ளது தெய்வீக ஸம்பத்து. இதனால் ஞானமும் சாந்தியும் கிட்டும். இது கடையில் கிட்டுவது இல்லை. **சாந்தமு லேக ஸௌக்யமு லேது** என தியாகராயஜர் பாடியுள்ளார். கர்வம் இல்லாமல் ஒரு சிறு வயது அரசன் இருந்தான் என ரகுவம்சத்தில் காளிதாஸர் சொன்னார். அழகு, வயது, அதிகாரம் இது மூன்றும் ஒரு சேர இருந்தும் கர்வம் இல்லாமல் இருந்தான் என்பதே இதன் கருத்து. **வயோ ரூப விபூதினாம் ஏகேகம் மதகாரணம்**. ஸுதர்சனன் என்ற அரசன். அவனுக்கு ஆறு வயது. அவனை யாவரும் மஹாராஜா என்றனர். அப்போது அவன் எழுத்துக்களை படித்துக்கொண்டிருந்தான். வயது சின்னதாக இருந்தாலும் சக்தி அதிகமாக இருந்தது. வெள்ளியன்று ஸ்வாமி தரிசனம் செய்தபோது ஸ்வாமியின் நகைகளை காட்டினார்கள். அதில் சின்னதாக ஒன்றினை காட்டினார்கள். அதற்குப்பெயர் மஹாநீலம். அதுபோல சின்னவனாக இருந்தாலும் மஹாராஜா என்றார்கள். **ந கேவம் கண்டதி காலே விருத்தி** என்பது சின்னது பெரிதாக உள்ளது. சரீரத்தினால் மட்டும் வளராமல் உலகத்திற்கு நன்மை செய்யக்கூடிய குணங்களும் வளர்ந்தது என்று சொன்னார்கள். நல்ல குணங்கள் வளர்ந்தால் தான் மனிதன். இல்லை எனில் மனிதன் அல்ல. கர்வம் இன்றி விவேகத்துடன் கூடிய குணங்கள் தான் மனிதனுக்குத்தேவை. தியாகம் செய்துதான் ஒன்றினைப் பெறமுடியும். கெட்டதை தியாகம் செய்தால் நல்லது கிட்டும்.

நாரதர் என்றால் கலகம் என்றும், துர்வாஸர் என்றால் கோபம் என்றும் சொல்கிறோம். ஆனால் நாரதர் தான் பக்தியினைப் பரப்பினார். நாரதபக்தி ஸூத்ரம் என்று எழுதினார். தியாகராஜருக்கு உபதேசம் செய்தார். போதேந்திரர், ஸமர்த்த ராமதாஸ், பத்ராஜல ராமதாஸ், அன்னமாச்சார்யார் போன்றவர்கள் போற்றி வழிபட்ட பத்ததி இந்த பஜனை. எங்கெல்லாம் பஜனை இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் சூழ்நிலை நன்றாக இருக்கும். பஜனை ஏற்பட்டால் பக்தி அதிகரிக்கும். அடுத்தவர்கள் நன்றாக இருந்தால்தான் நாம் நன்றாக இருக்கமுடியும். நம்முடைய நன்மை பிறத்தியாரை பாதிக்கக்கூடாது. தனக்காகவும், உலகத்தாருக்காகவும் பிரார்த்தனை செய்து வாழ்வதுதான் நமக்கு அழியாத செல்வம் என்பதை மனதில் கொண்டு யாவரும் விளங்க ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

(26-27-01-96) ஆம் தேதிகளில் திருமலையில் பல பீடாதிபதிகள் கலந்து கொண்ட மாநாட்டில் பால பெரியவர்கள் *27-01-1996* அன்று மாலை நிகழ்த்திய தெலுங்கு சொற்பொழிவின் சுருக்கம்.

நாராயணஸ்ம்ருதி :

VEDA RAKṢANA, PĀṬA AND PARIPĀLANA

Pūjya Śrī Chandraśekharendra Sarasvatī Śaṅkarācārya Svāmi has maintained that it is our duty to preserve, protect and propagate our Vedas so that it is kept alive for our future generations. In line with this and under His direct instructions amongst others, the following Trusts were begun each with a specific mandate. Each of the Trusts has luminary office bearers, who have diligently sustained the activities with active participation from the devout.

Veda Rakṣana Nidhi Trust is rendering yeoman service for protection and promotion of Vedas for more than 45 years. The Trust runs seven Veda Pāṭaśālās, some preserving certain rare Śākhās, in addition to providing financial assistance / incentives/aid to Pāṭaśāla, Pundits and Vidyarthis. Financial aid is also provided to Vidyārthis studying under Father / Grand Father. The Trust conducts Vārṣika (annual) and Pūrti (final) examinations and issues certificate of merit to the Vidyārthis on successful completion, which is well recognized all over the country. For more info contact +914424740549 or vrnt@vsnl.net

Veda Pata Nidhi Trust: This was founded in 1983 by Late Sri. T. S. Santhanam (TVS Group) along with Late Nani Palkhivala as Chairman, to provide financial grant as a life time honour and recognition to indigent and aged (above 65 years) Vedic Pandits with prescribed Vedic qualification. Presently about 220 Vedic Pandits are being provided annuity at Rs. 2400/- on a quarterly basis. In addition, the Trust also has a grant of lumpsum amount of Rs. 5000/- to the legal heir to perform the last rites to the departed Vedic Pandit. For more info, contact: Sri. A. Padmanabhan, Secretary at +914424611223.

Veda Dharma Sastra Paripalana Sabha was commenced in the year 1842 with the objective of protecting and propagating the message of Vaidika Sanatana Dharma through various means, including publications. The Sabha is continuing to perform various activities like conducting Veda Sammelans, Veda Upanayasa (Lectures on Vedas) and Vidwat Sadas etc. in various towns and cities. The Sabha also conducts examinations in Smarta Prayoga. For more info, contact: Raman Sarma, Kanchi Mutt at +91442733115

QUESTIONS TO PONDER

Q. Where does man go after death?

A. After death, man goes to three different worlds depending upon his karmas. He who establishes schools, sets up places for free distribution of food, builds temples, establishes Mutts, and serves the poor people and thus does karma according to dharma goes to Chandraloka with the blessings of the Pitrus and enjoys happiness in Chandraloka. He who does yagnas like Vajapeya or Somayaga goes to Swargaloka and enjoys happiness there. But both these categories of persons stay there in the other worlds for some time enjoying happiness, but again they come back to the earth. Those who worship Saguna Brahman go to Brahmaloka after death. They do not return to the earth afterwards to take birth, but they attain Brahma-jñāna there itself and finally attain liberation. Those who do sinful actions here go to Yamaloka after death to reap the consequences of those sinful actions and return to the earth again for taking birth.

THE ART OF GIVING

''Rivers do not drink their own water, trees do not eat their own fruit, nor do rain clouds eat the grains reared by them. The wealth of the noble is used solely for the benefit of others''.

Even after we accept that giving is good and that one must learn to give, several questions need to be answered. In the coming issues you will find a series on giving.

Q. When should one give? -- The time to give is now.

We all know the famous incident from Mahabharat. Yudhisthir, asks a beggar seeking alms to come the next day. On this, Bhima rejoices that Yudhisthir, his brother, had conquered death! For he was sure that he would be around the next day to give. Yudhisthir gets the message. One does not know really whether one will be there tomorrow to give!

Q. How much to give? --- ''Give as much as you can''

One recalls the famous incident from history. Rana Pratap was reeling after defeat at the hands of Mughals. He had lost his army, lost his wealth, and most important, he had lost hope, his will to fight. At that time, in his darkest hour, his erstwhile minister, Bhamasha came seeking him and placed his entire fortune at the disposal of Rana Pratap. With this, Rana Pratap raised an army and lived to fight another day.

IN ADORATION OF KĀMĀKṢĪ SAMSTHA-SĀMRĀJYA-DĀYINI

R. Asha (Sivashree)

Ādi Śaṅkara in his *Saundaryalaharī* (V.93) describes Devi as ''*Kācidaruṇā*'', who is the very personification of the compassion (*karuṇā*), of Lord Śiva, which protects the world. The red hue (*aruṇā*) of Devi's form, which submerges the whole world (*nijāruṇa-prabhāpūra-majjat-brahmāṇḍa-maṇḍalā*) is likened to a thousand rising suns (*udyat-bhānu-sahasrābhā*) and to a hibiscus flower (*japākusuma*).

Śrī Muttusvāmi Dīkṣitar sings on this ''Sivappu Kāmakṣī'', in the *rāga Sumadyuti* (alternatively *Simhendra-madhyamam*), deftly and meaningfully incorporating the name of the rāga in his own inimitable style as ''*Kusumadyuti*''. He hails Her as the *Kāmakalā*, the bearer of all auspicious qualities, as Kātyāyani, as the form of *nāda*, *bindu* and *kalā*, as wearing golden ornaments, etc. She is *samasta-sāmrājya-dāyini*, the bestower of all *sāmrājya*. What is this sāmrājya? Mūkakavi says that prostrations at Her feet removes all sins and Her grace bestows wealth, knowledge, fame, progeny and lordship over the three worlds.

Śriyaṁ vidyāṁ dadyāt janani namatāṁ kīrtimamitāṁ
Suputraṁ prādatte tava jhaṭiti kāmākṣi karuṇā
trilokyāmādhikyaṁ tripura-paripanthi-praṇayini
praṇāmastvapāde śamitadurite kim na kurute.

While this is ''*bhukti-sāmrājya*'', true devotion (*bhakti*) is also a *sāmrājya.* Did not Saint Tyāgarāja sing of ''*Rāma-bhakti-sāmrājya*''? Not only *bhukti* and *bhakti*, She is the giver of the four kinds of *mukti*, *Sālokya*, etc. And finally to Her ardent worshipper, She bestows the *Ātma-sāmrājya*, the knowledge of the Supreme Advaitic truth of ''*ahaṁ-brahmāsmi*''.

Kriti

Rāga- Sumadyuti — *Tāḷa- Rūpaka*

Pallavi

Kāmākṣi Kāmakoṭi pīṭhavāsinī māmava

Anu Pallavi

Kaumāri Kusumadyuti hemāmbharaṇa bhūṣani
Samasta Sāmrājya dāyini sadguruguha janani

Caraṇaṁ

Kamaleśa sodarī Kamalākṣī nārāyaṇi
Nadabindu kalā svarūpini Kātyāyanī
Kāmakalā pradarśinī Kalyāna guṇaśālinī
(Kāmākṣī)

Veda Rakshana Nidhi Trust is conducting Veda Purthi Pariksha twice every year during Shankara Jayanthi and Navaratri. This year from 29th to 31st March a total of around 97 Vidyarthis appeared for the Purthi (complete) examination in four Vedas.

No. of students who took part in the Pariksha :

25 Rigveda Samhita, 18 Rigveda Pada and Krama, 6 Rigveda Ghana, 5 Shukla Yajurveda Madhyandina Shakha, 27 Krishna Yajurveda Krama, 10 Krishna Yajurveda Ghana, 7 Samaveda Kauthuma Shakha.

A total of 20 Parikshadhikaris (Examiners) conducted the examinations for the different Shakhas. The Vidyarthis are from various Pathashalas from different states like Tamil Nadu, Andhra Pradesh, Karnataka and Maharashtra. All the successful Vidyarthis were given Sambhavana and certificate on Akshaya Tritiya Day (6th May) at the benign hands of Their Holinesses Pujya Shri Jayendra Saraswati Shankaracharya Swamiji and Pujya Shri Shankara Vijayendra Saraswati Swamiji.

Vyasa Pooja and Chaturmasya Vrata Sankalpam

Their Holinesses Pujyasri Jayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji and Pujyasri Sankara Vijayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji will perform the Vyasa Pooja and Chaturmasya Sankalpam on Friday, 15 July 2011. Their Holinesses will observe the Chaturmasya Vratam for a period of two months up to Monday, the 12 September 2011.

Several spiritual and cultural programmes will be held during the Chaturmasyam. The annual Angihotra Sadas, Advaita Vedanta Sadas, Veda Vidwat Sadas, Nitya Veda Parayanam, discourses and musical concerts will be held.

Chintana - 3

By Krishnan Sugavanam

GURU

For the knowledge ''Thou art that'', that is espoused by the Vedas to become ''Self-knowledge'', we need to hear it from a *Guru*. Why do we need to hear it only from a Guru? Will the text books not do? Who is a Guru? Where will be come from? How do I identify him to be the one?

गुकारस्त्वन्धकारोवै रुकारस्तन्निवर्तकः।
अन्धकारनिरोधित्वात् गुरुरित्यभिधीयते।।

The word *Guru* is formed from two roots, *Gu*, and *Ru*. *Gu* stands for darkness and *Ru* stands for removal of that darkness. The person who dispels one's darkness (ignorance) and leads one to light (knowledge) is called a *Guru*. Only such a person, who gives one self-knowledge, can be called a *Guru*, none else. The corollary of this phrase such as ''Management *Guru*'' are contradictions.

The next question that naturally arises is: how I know that this given person is my *Guru*?

तद् विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत् समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम् ।।

The *Upaniṣad* uses two adjectives while addressing about a *Guru*. A *Śrotriya* is one who has learnt the wisdom of the Vedas from another *Guru* who, in turn belongs to the *Guru śiṣya Paraṁpara*. A *Brahmaniṣṭa* is one who, having gained the knowledge, revels in it. Of these two adjectives, it takes another *Brahmaniṣṭa* to know one of his own kind; a student is ineligible to make that conclusion. This is the truth; all indicators to know a *Brahmaniṣṭa* are motivated and only serve to claim their own leader to be a *Brahmaniṣṭa*, and that's precisely why we see so many leaders with diagonally opposite characteristics, which is confusing. It is the *Śrotriya* that a student should seek; and his *Parampara* should vouch for his qualification to be a *Guru*.

Now to the question of why should we hear it only from a *Guru*. Here is why. To understand a single word of a given *upaniṣad*, mere knowledge of Sanskrit or just that *upaniṣad*, is not sufficient; but that of the entire *śāstra*, is required. However, knowledge of the whole *śāstra*, is gained only word by word; how does one break this catch-22? The *Guru śiṣya Parampara* provides the answer, for, when you hear it from a *Guru*, you hear the meaning of a word from the one who knows the whole. That *Guru*, as a student, would have heard it from his *Guru*, who knows the whole, and so on. What about the 1st *Guru*, the *ādi guru*? He is none other than Sadāśiva or Nārāyaṇa, whose nature is ''All knowledge'' and hence does not need a *Guru*.

Vedanta is like Mathematics. 1+1 should always yield, 2, irrespective of which part of the globe you are taught, which language you are taught in, who teaches you, or what time it is. Knowledge we have seen already is *vastu tantram* - So there should only be one answer, one solution, like even Mathematics; yet there seem to be many opinions and conclusions. A proper teaching methodology, that's time tested and proven, will resolve this conflict. This is what an aspiring student opts for. This is not only the surest method, but the only one to gain self-knowledge. More on this later.

It should be evident by now that this knowledge cannot be gained from mere textbooks, for, our prejudices will interfere with the purport of the words. Constant interaction and clarification with the *Guru* is required in order to grasp the intended meaning.

Lastly, how do I come across the *Śrotriya* who has the proper methodology to teach? That is just by Īśvara's grace; to get that grace, sincere Prayer is the only way.

The author can be reached on his email: krishnan.sugavanam@gmail.com

DID YOU KNOW

The seniority of a Sanyasi is determined, not by his age, but by the number of Vyasa Pujas he has performed. It may happen that young a Sanyasi has performed more Vyasa Pujas than an aged one. In that case the aged Sanyasi will have to do obeisance to the young one.

The 118th Jayanti Mahotsavam of His Holiness Pūjyaśrī Chandraśekharendra Sarasvatī Śaṅkarācārya Svāmi of Kañcī Kamakoṭi Pīṭha was celebrated at Śrimaṭam, Kanchipuram in the presence of Their Holinesses Pūjyaśrī Jayendra Sarasvatī Śaṅkarācārya Svāmi and Pūjyaśrī Vijayendra Sarasvatī Śaṅkarācārya Svāmi. The three day Jayanti celebrations commenced on the 12th June. Vedic Pandits performed *Caturveda Pārāyanam*. Sanskrit Scholars took part in the *Vidvat Sadas*. Spiritual discourses were held every day.

PRĀRTHANĀ

शिवानन्दलहरी ŚIVĀNANDALAHARĪ சிவானந்த லஹரீ

கபீரே காஸாரே விஶதி விஜநே கோரவிபிநே
விஶாலே ஶைலே ச ப்ரமதி குஸுமார்தம் ஜடமதி:।
ஸமர்ப்யைகம் சேதஸ்ஸரஸிஜமுமாநாத பவதே
ஸுகேநாவஸ்தாதும் ஜந இஹ ந ஜாநாதி கிமஹோ॥

gabhīre kāsāre viśati vijane ghoravipine
viśāle śaile ca bhramati kusumārtham jaḍamatiḥ।
samarpaikaṁ cetassarasijamumānātha bhavate
sukhenāvasthātuṁ jana iha na jānāti kimaho॥

நரத்வம் தேவத்வம் நகவநம்ருகத்வம் மஶகதா
பஶுத்வம் கீடத்வம் பவது விஹகத்வாதிஜநநம்।
ஸதா த்வத்பாதாப்ஜஸ்மரணபரமாநந்தலஹரீ
விஹாராஸக்தம் சேத் ஹ்ருதயமிஹ கிம் தேந வபுஷா॥

naratvam devatvam nagavanamṛgatvam maśakatā
paśutvaṁ kīṭatvaṁ bhavatu vihagatvādijananam।
sadā tavatpādābjasmaraṇaparamānandalaharī
vihārāsaktaṁ cet hṛdayamiha kim tena vapuṣā॥

வடுர்வா கேஹீ வா யதிரபி ஜடீ வா ததிதரோ
நரோ வா ய: கஶ்சித்பவது பவ கிம் தேந பவதி।
யதீயம் ஹ்ருத்பத்மம் யதி பவததீநம் பஶுபதே
ததீயஸ்த்வம் ஶம்போ பவஸி பவபாரம் ச வஹஸி॥

vaṭurvā gehī vā yatirapi jaṭī vā taditaro
naro vā yaḥ kaścidbhavatu bhava kim tena bhavati।
yadīyam hṛtpadmam yadi bhadadhīnaṁ paśupate
tadīyastvaṁ śaṁbho bhavasi bhavabhāraṁ ca vahasi॥

குஹாயாம் கேஹே வா பஹிரபி வநே வாத்ரிஶிகரே
ஜலே வா வஹ்நௌ வா வஸது வஸதே: கிம் வத ஃபலம்।
ஸதா யஸ்யைவாந்த: கரணமபி ஶம்போ தவ பதே
ஸ்திதம் சேத்யோகோஸௌ ஸ ச பரமயோகீ ஸ ச ஸுகீ ॥

guhāyāṁ gehe vā bahirapi vane vādriśikhare
jale vā vahnau vā vasatu vasateḥ kiṁ vada phalaṁ।
sadā yasyaivāntaḥkaraṇamapi śaṁbho tava pade
sthitam cedyogo'sau sa ca paramayogī sa ca sukhī ॥

VISIT TO NEPAL

By Ramdevan V. Krishnaswamy

Adisankara Mandir at Pashupatinath Temple

Pashupatinath Temple

In my quest to collect my own Shaligram, my wife and I had made a recent trip to Nepal. We were fortunate to visit many temples and also travel the most sacred waters of Damodar Kunda located amongst the Shaligram Mountain Range. It is from this mountain range that Sacred Shaligram flows down the Damodar River which then joins the Kali Gandagi River to become a massive river system that flows down Nepal.

We were blessed to find the Venkateshwara and Lakshmi Shaligram that I had dreamed of when I was fifteen. We were also able to collect to hand over to Pujyasri Periyava more than sixty precious and rare Shaligram both from Kali Gandagi and Damodar Rivers.

Rudraksham grows in plenty in Nepal, and one can buy good quality Rudraksham from reliable dealers. Below are some of the sacred places and temples we visited.

Damodar Kunda: Some may want to go to Damodar Kunda or the Forbidden Lake; Damodar Kunda is a 10 days ride and is accessible only in the summers. Weather conditions permitting enroute, one can fly to somewhere close the Kunda in a helicopter.

The Damodar Kunda is nestled amongst the Shaligram Mountain Range at a height of 7600 metres, just at the border of Tibet. Commercial maps in Nepal indicate Damodar Kunda to be in close proximity to Mukthinath which is incorrect. The Damodar Kunda is in the shape of human eye, and water flows out from the two eyes like the tears to form the Damodar River. Nepalese fear the Damodar River for its course is known to be unreliable till it meets the Kali Gandagi River. At the Kunda the water is very shallow in the outer perimeter but from above in a helicopter one can see that there is a large and very deep well like formation in the center which is dark, making it look like the pupil of the eye. This water is supposed to be the holiest of all waters, and finds mention in Krishna asking the Kuber family to find and take a bath in these waters to wash off their sins from the previous birth. The altitude makes it difficult to breathe and the path to the Damodar Kunda is filled with miles and miles of canyons in the mountain range.

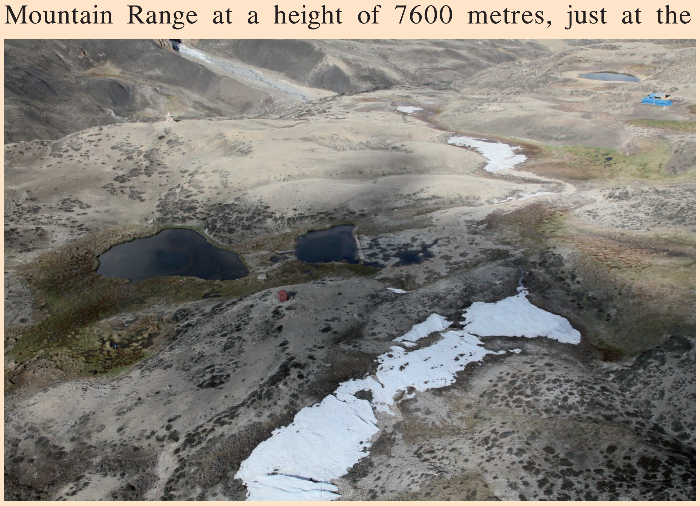

Aerial view of the Damodar Kunda

Pashupatinath Temple: The Pashupatinath Temple is amidst many other temples on the right bank of the river Bagmati. Pashupatinath is the guardian spirit and the holiest of all Shiva shrines in Nepal. Pashupati is eulogized as Pashu meaning living beings, and Pati means master. In other words Pashupati is the master of all living beings of the universe.

It is stated that the image of Lord Shiva in the form of Jyotirlinga was covered with earth, over years soft green grass sprouted over it. A cow used to come every day and offer her milk to this hidden Linga of Lord Shiva. The owner of the cow started keeping an eye on her when the cow had stopped giving milk, and came to the place where his cow used to make offering of her milk. The owner dug the place and found the Jyotirlinga of Lord Shiva.

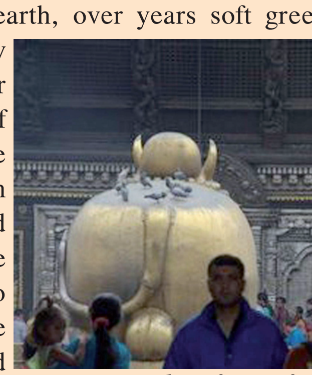

Brass Nandi in front of Sanctum

Shaligram displayed for sale

After this, a number of local residents gathered to worship this Linga according to religious conformity, starting the tradition of worshipping this Linga.

The rulers of Nepal, over centuries made contributions in enriching and beautifying this holy temple. According to Gopalraj Vamsavali, the oldest ever chronicle in Nepal, this temple was built by Supus Padeva, a Linchchhavi King who, according to the stone inscription erected by Jayadeva 11 in the courtyard of Pashupatinath in 753 AD, happened to be the ruler, 39 generations before Manadeva (464-505 AD). Yet, there is another chronicle which states that this temple was in the form of Linga shaped Devalaya before Supus Padeva constructed a five storey temple. As the time passed, the need for repairing and renovating this temple arose. It is learnt that this temple was reconstructed by a medieval King named Shivadeva (1099-1126 AD). It was renovated by Ananta Malla adding a roof to it.

The temple was attacked and badly destroyed by Sultan Samsuddin of Bengal in the mid 14th Century. In 1360 AD it was reconstructed and renovated by Javasimha Ramvardhana. Another renovation work was taken up by Jyoti Malla in 1416 AD. The present temple came into existence as a result of renovation by queen Gangadevi during the reign of Shivasimha Malla (1578-1620 AD).

The temple is in the middle of an open courtyard with a huge brass Nandi in front. It is a square shaped pagoda temple built on single platform measuring 23.6 meters from the ground. There are gold gilt doors on all the four sides of the temple from where one can have closer view of the Shivalinga about three feet high with four faces. All these faces have different names and significance. The face facing east is known as Tatpurusha and the one facing south as Aghora. Similarly, the faces looking west and north are known by the name, Sadhyojata and Vamadeva respectively. The upper portion of this linga is known as Ishan. These faces are also defined as the symbol of four dharmas and four Vedas. The images of Vishnu, Surya, Devi and Ganesh are also placed in the sanctum of the temple. The Purna Kalasha is worshiped as a symbol of Guheshwari.

Mana Kamana Devi Temple

Inside the Temple complex, is an Adisankara Mandir. The mandir was constructed with the blessings and initiative of Pujyashri Jayendra Saraswati Shankaracharya Swamiji, the 69th Acharya of Kanchi Kamakoti Peetham during his visit to Nepal by PadaYatra in the seventies.

Nepalese use the Bagmati River behind as a ghat for cremation, like the Ganges in Varanasi. The temple opens in the morning but only one door is opened till about 10 am, and abishekham is performed till forenoon. Most of the priests are from South India. Pancha Mukhi Rudraksham is used here to adorn the Lord. One can walk up on the courtyard to get a better view of the Temple.

Guheshwari Temple: The Guheshwari Temple in Kathmandu is near the Pashupatinath temple. According to legend, Parvati sacrificed her life by burning herself to death in her father's ritual fire. Her distressed husband Siva then chose to wander the world, carrying the body of his dead wife, and as he crossed the spot where the Guheshwari temple is now located, her Yoni or the part below the navel up to her thigh fell to the earth. In 1653 King Pratap Malla saw if fit to restore the Guheshwari Temple. The Temple represents the female force that Parvati was the very embodiment of. The Nepalese visit this Temple and seek Guheshwari's blessing to keep their married life in harmony.

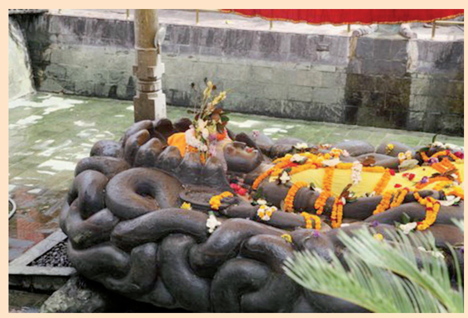

Jalsayana Narayanan, Kathmandu

Budhanilkantha (Jalsayana Narayanan) Temple: The Deity of Lord Vishnu carved out of a single block of stone 5 meters in length lies in a tank that is about 13 meters long. The Deity is about 1500 years old and is believed to have been sculpted during the Licchavi period around about the 7th or 8th Century. Vishnu with his four hands carrying the Chakra, Conch-shell, Lotus and the Club lies resting with his legs crossed on the coils of Ananta the cosmic serpent with 11 hooded heads. Haribondhini Ekadashi is celebrated with fervor at this Temple in late October beginning November.

Changu Narayan Temple: The Changu Narayan Temple is situated near Bhaktapur. The pagoda style Temple has a Garuda kneeling on a Stupa in front of the Temple facing Lord Vishnu. The idol is beautiful with a very nice bronze leaf petal work as a backdrop. The Temple was first built in the 4th Century but was later built again in 1702 after some destruction.

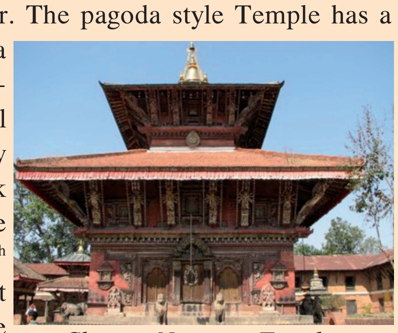

Changu Narayan Temple, Bhaktapur

Mana Kamana Devi Temple

Mana Kamana Temple: Mana Kamana Devi Temple is located half way from Kathmandu to Pokhara by road. The temple is situated on a mountain peak and is accessible by a cable car. The Pagoda style Temple has been renovated many times over the years. The temple faces South West. The Goddess is known to bless her devotees by fulfilling their wishes. The method of prayers is Tantric in nature and a lot of animal sacrifice takes place daily. A typical darshan takes a minimum of two hours of wait in line.

Bindabasini Temple: Bindabasini Temple is in Pokhara and is a Bhagawati Temple. Durga appears in the form of a Saligram. According to Mythology the goddess ordered King Khadag Burn Malla to set up her temple in this location in the year 1845. Animal sacrifice takes place in this temple.

Aerial view of Muktinath Temple

Muktinath Temple: Muktinath is said to be one of the 108 Divya Desams or the holiest of the Vishnu shrines. The Kali Gandagi River flows near the Temple, and here the shaligram ammonite stone is found around this area in the river bed. Among Hindus, Lord Vishnu is often worshipped as the shaligram stone.

Water spouts in the shape of the head of a bull

Travel to Muktinath is considered one of the hardest of all pilgrimages. You need to cross the dark waters of the Kali Gandagi River and its barren valley to reach there. The easiest way is to fly to Jomsom. From Jomsom one can take a jeep to somewhere close to the temple and from there either walk or pillion ride on a motorcycle to the foothills of the temple. One will have to walk up the hill to reach the shrine.

Though Muktinath finds reference in Hindu mythology, a temple was built here about 200 years ago in 1815. The temple was apparently constructed on the behest of a queen of Nepal. The temple holds an image of Vishnu at the center and Sridevi and Bhudevi on either side. The image is also worshipped as Avalokitesvara. Right next to the temple, there are 108 water spouts in the shape of the head of a bull. Though the water is very cold devotees take a bath in the water from the spouts and also the two tanks in front of the temple, before darshan of the Lord. Just below the temple of Muktinath is the Jwala Devi temple, where flames emerge from rocks in a cave.

Plaque at the Nepal Dwar

Nepal Dwar: Located on the Indo-Nepal border in Biraganj Dist, Bihar, the Bhoomi Puja for the Gate was performed by HH Pujya Shri Jayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji during his first PADA YATRA to Nepal in 1973-74 and subsequently opened by Him during his second visit to the country along with HH Pujya Shri Vijayendra Saraswathi Shankaracharya Swamiji in 1988.

Kal Bhairav, Hanuman Dhoka Durbar Square, Kathmandu

PASHUPATINATH TEMPLE, KATHMANDU, NEPAL.

Compiled by Ramdevan V. Krishnaswamy for Adi Sankara Advaita Research Centre, Room No. 7, Second floor, 'SANKARALAYAM'', New No.66, Mayor V.R. Ramanathan Salai, Chetpet, Chennai - 600 031. Ph.: 2836 6962 / Cell: 98407 66538 and printed by R. Natarajan at Gopali Printers, Quanta Zen Apt., No.38 (Old No.2), Thomas Road, Off South Boag Road, T. Nagar, Chennai - 600 017. Ph.: 24330979 / 42024951.